

Blodstriben tværs over Vejen, og et Stykke inde i Rydningen laa bag en mosgroet Træstub en hvæsende Raabuk med Halsen strakt henad Jorden. I samme Øjeblik lød Hornet igen inde i Højskoven. Der blev blæst af.

Doktoren var staaet af Vognen; men idet han nærmede sig det saarede Dyr, løftede det Hovedet for igen at flygte. Støttet paa Knæene og med den lamme Bagkrop slæbende efter sig gjorde den et Par gyselige Hop, mens Blodet spydede ud af et Saar i Lysken. I det samme hørtes Stemmer ude paa Vejen. Det var et Par af Jagtherrerne, der trak bort fra deres Post nu, da Saaten var sluttet.

Den ene — en høj og elegant ung Mand med indsnøret Talje — var Grosserer Søholms friherrelige Svigersøn; den anden, der i sin graagrønne Jagtdragt mindede om en Tyrolersanger, var den tykke Bankdirektør Frederiksen fra Odense. Ved at se et tomt Køreværk staa der midt paa Vejen og snurre, standsede begge Herrerne af Overraskelse og saa sig om efter Ejermanen. Og endnu større blev deres Forbavselse, da den ophidsede Doktor kom springende paa sin Klumpfod og — uden at give sig Tid til Forklaring — rev Bøssen ud af Haanden paa Bankdirektøren og løb bort med den.

Der faldt et Skud. Det gav Genskrald rundt om